

KURIR

NOVO MESTO
26. decembra 1978
leto VIII. *št 15

časopis kolektiva industrije motornih vozil

Srečno 79!

Tako kot v preteklem letu bomo morali tudi v 1979 napeti vse sile, da bomo izpolnili naše proizvodne načrte. Malo dobre volje in optimističnega razpoloženja pri tem prav gotovo ne bo škodovalo.

Leto 1978 – ploden in uspešen mejnik socialistične izgradnje in napredka

Izteka se leto 1978, leto pomembnih aktivnosti in dogodkov, leto nadaljnega utrjevanja našega mednarodnega

ugleda in naših uspehov pri izgrajevanju in utrjevanju samoupravnega socializma. Svet je danes nedvomno v prelomnem zgodovinskem obdobju. Priča smo velikim revolucionarnim spremembam, ki jih doživlja človeštvo.

11. kongres zveze komunistov Jugoslavije je v svojih dokumentih in še posebej v referatu tovariša Tita jasno pokazal smeri delovanja naprednih družbenih sil, še posebej jugoslovanskih komunistov. „Danes, trideset let po drugi svetovni vojni, nastaja nov svet – svet svobode, socializma, demokratičnih odnosov med narodi in ljudmi. Ta svet si utira pot kljub vsem nasprotovanjem, težavam in številnim protislovjem,“ je rečeno v referatu tovariša Tita. Vendar za novi svet, ki si krčevito utira mesto pod soncem v nacionalnih in mednarodnih razsežnostih, se je treba boriti. Boriti s silami starega in preživelega.

Naš objektivni položaj socialistične in neuvrščene države, naša subjektivna opredelje-

nost, naši uspehi in naš ugled nam nalagajo, da mora biti naša ustvarjalnost navzoča ob vseh konkretnih problemih in protislovjih presnavljajoče se mednarodne skupnosti.

In prav vsled tega smo postali nosilec domišljenih, konkretnih pobud v mednarodnih organizacijah, na konferencah pri oblikovanju miru in načel v mednarodnih odnosih. Skupaj z neuvršenimi smo oblikovali predloge, zahteve in stališča o vsem, s čemer se srečuje sodobni svet. Stališča in predloge, ki bodo sicer postopoma, korak za korakom, a vendar jasno in dosledno zagotavljali uveljavljanje novega, naprednega in demokratičnega v mednarodnih odnosih.

Naši državni in partijski voditelji so letos obiskali vrsto držav, sprejeli smo vrsto državnikov, s katerimi smo oblikovali skupne platforme za naše in njihovo nastopanje o vprašanjih, ki se pretresajo na mednarodni ravni.

Sprejeli smo partijskega in državnega voditelja Kitajske,

kar je bil osrednji dogodek, ki je pritegnil pozornost vse mednarodne politične javnosti. Vse to je prispevalo k temu, da se je ugled Jugoslavije v letu 1978 še okreplil in poglobil.

Enako pomembno je bilo leto 1978 v utrjevanju in izpopolnjevanju našega samoupravnega sistema in vloge delavca v celotnem družbenem sistemu, ki mu zagotavlja, da postaja prav on tisti, ki odloča o pogojih, sredstvih in rezultatih svojega dela.

Kongresi ZK po republikah, 11. kongresa ZK Jugoslavije ter kongresi sindikatov, mladine in borcev nedvomno predstavljajo pomemben prispevek k izmenjavi mnenj in izkušenj pri uveljavljanju vloge in pomena teh organizacij. Sprejeli so številne ocene, odprli so vrsto nalog, ki morajo biti v središču aktivnosti subjektivnih sil na vseh področjih in vseh ravneh. Odločno so poudarili nujnost iskanja novih, boljših in prožnejših oblik delovanja, s čimer je treba odločno in dosledno preseči staro miselnost ter zagotoviti širino in dolgoročnost uveljavljanja subjektivnih sil znotraj našega sistema.

Kongresi družbenopolitičnih organizacij so prav gotovo prispevali k temu, da smo mnoga vprašanja našega življenja in dela hitreje in učinkoviteje reševali.

S sprejemom vrste sistemskih opredelitev smo v letu 1978 na mnogih področjih inštrumente države zamenjali z institucijami samoupravnega sporazuma in dogovarjanja neposrednih udeležencev. To prav gotovo predstavlja pomemben korak naprej pri uveljavljanju neposredne vloge in položaja samoupravno organiziranega delavca.

V letu 1978 je tudi iztekel rok za samoupravno prilagoditev normativnih predpisov zahtevam in določbam zakona o združenem delu. Oseba izjavljanja delavcev o svoji organiziranosti in neodtujljivih pravicah nedvomno predstavlja utrjevanje vloge in položaja delavcev v združenem delu.

Nenazadnje gre ob številnih dogajanjih v letošnjem letu omeniti tudi volitve delegatov v družbenopolitične skupnosti in SIS, s katerimi smo zaključili prvo mandatno obdobje delovanja delegatskih skupščin.

Vsa ta izredna aktivnost vseh institucij samoupravne družbe je leto 1978 vsekakor uvrstila med izredno plodna in uspešna leta naše samoupravne in družbene izgradnje.

IMV – KURIR izdaja delovna skupnost Industrije motornih vozil Novo mesto – Izhaja vsak mesec v 6200 izvodih – Ureja uredniški odbor – Glavni urednik: Andrej Dular – Odgovorni urednik: Alfonz Brzič – Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška cesta 18/20 – Grafična priprava: ČZP DOLENJSKI LIST, Novo mesto – Tisk: KNJIGOTISK Novo mesto

Napredovali smo, a nismo še zadovoljni!

Da bi odgovorili na ta obsežna in zahtevna vprašanja (zavedamo se, da nismo odgovorili na vsa, ker je težko zajeti vse oblike našega samoupravljanja, težko pa je tudi iz vsakdanje prakse odgovoriti na vrsto teoretičnih vprašanj, ki se pojavljajo med nami, samoupravljalci), smo v informativni center povabili Sima Gogića, predsednika IO delavskega sveta DO IMV, Jožeta Piletiča, predsednika odbora samoupravne delavske kontrole v DO IMV, in Rudija Severja, predsednika delavskega sveta tozda Tovarne prikolic. Povabili smo tudi tov. Kukovca, predsednika DS DO IMV, vendar je toliko „zaseden“, da se ni utegnil niti opravičiti. Razgovor je vodil Jože Simičič, novinar „Kurirja“.

Kako samoupravljamo?

Navidez preprosto vprašanje je med našimi sogovorniki sprožilo vrsto med seboj različnih odgovorov, v resnici pa eno samo soglasno ugotovitev: pri nas v IMV si samoupravljanje utira pot in postaja vedno bolj prisotno pri reševanju številnih vprašanj z gospodarskega kot družbenopolitičnega področja. Res je tudi to, da stopnjo samoupravljanja kaj čisto ocenjujemo različno in iz različnih zornih kotov, mnogokrat tudi osebno, brez upoštevanja vseh subjektivnih in objektivnih okoliščin, ki vplivajo na to, da posamezne oblike samoupravnega življenja ne pridejo do izvora. Razlike so med posameznimi tozdi, samoupravnimi organi; ponekod smo malo nad splošno ravni, ponekod spet malo pod njo. Torej, kako je pri nas s samoupravljanjem?

Jože Piletič: „Ljudje pri nas prav gotovo občutijo samoupravljanje saj imamo razvite posamezne oblike samoupravnega življenja, ki vključujejo celo vrsto delavcev tako iz neposredne proizvodnje kot iz spremljajočih služb. Celovito vzeto bi morali biti zadovoljni s sedanjim stanjem samoupravljanja, še posebej, če ga primerjamo s stanjem pred nekaj leti, ko mnogi med nami niti niso vedeli, kaj je to delavski svet ali odbor za medsebojna razmerja delavcev. Zdaj smo bistveno napredovali, pa vendar nismo zadovoljni! Ljudje iz baze prema-

lo, še veliko premalo vedo, ker nismo uspeli doseči, da bi vsi, ki vodijo proizvodnjo, delegati v samoupravnih organih in organih družbenopolitičnih organizacij, informirali „svoje“ delavce, „svojo“ bazo.“

Rudi Sever: „TOZD Tovarna prikolic je še zelo mlada temeljna organizacija, zato bi bilo pre zgodaj dajati ocene o uspešnosti našega samoupravljanja. Lahko pa rečem, da smo z ustanovitvijo tozda TP marsikaj že premaknili v zavesti delavcev. Bolj kot doslej se zavedamo, da je veliko, če ne vse, odvisno od nas samih: pogoji dela, medsebojni odnosi, uspešnost proizvodnje, poslovni rezultati itd. Še boljše pa bi bilo, če bi imel naš tozda boljše kadrovske zasedbo, saj nam ravno pomanjkanje kadrov večkrat prepreči uspešnejše reševanje nekaterih vprašanj.“

Vmes je padlo vprašanje: kakšen je vpliv samoupravnih organov, delavcev, samoupravljalcev, na gospodarjenje?

Velika večina ali vsi trije naši sogovorniki niso bili zadovoljni z vplivom na gospodarjenje, predsednik IO delavskega sveta DO IMV pa je podrobneje razložil, zakaj je odgovor negativen.

Simo Gogić: „Kritika je prav gotovo spodbuda za nadaljnje delo. Zato je nikakor ne bi smeli zatirati. Tudi po njeni zaslugi se je v zadnjih štirih letih in pol marsikaj spremenilo v samoupravljanju. Samoupravna usposobljenost nas vseh je v tem času doživela bistvene premike. Danes ni več mogoče zmanipulirati delavskega sveta. Vendar pri nas delavec v noprčju še nima občutka, da lahko vpliva na vse elemente gospodarjenja, predvsem pa na plan. Planiranje pa je ključni del gospodarjenja. Naše plane še vedno prevečkrat sprejemamo na hitro, ob pomanjkljivem sodelovanju vseh odgovornih dejavnikov. Potem pa so ti predloži plana pisani preveč strokovno, pogosto se še zgodi, da pride predlog prepozno. Od delavca pa ne moremo in ne smemo zahtevati, da bo lahko obravnaval plan, ki je napisan v strogo strokovnem je-

Ob koncu leta radi pogledamo na enoletno prehojeno pot, ocenimo njeno uspešnost in na podlagi te ocene naredimo načrt za naslednje leto. V tem sestavku smo se lotili samoupravljanja v IMV. Hoteli smo ugotoviti, kako samoupravljanje, kako imamo samoupravljanje organizirano, kako imamo urejene akte in ne nazadnje, kako smo pri nas informirani. Samoupravljanje namreč ni že dorečena in do kraja uresničena „zadeva“, ki jo moramo zdaj samo še primerno vzdrževati, marveč je program, je smer našega nadaljnjega razvoja, je temelj našega gospodarskega, družbenega in političnega življenja. Samoupravljanje moramo zato obravnavati kot živ organizem, ki mora rasti in se razvijati, za to pa mora prejemati tudi primerno hrano. In kaj je lahko boljše hranivo kot nenehno preverjanje naše samoupravne poti, nenehno samokritično spraševanje, ali smo dobri samoupravljalci?

ziku. Prav tako ne bi smeli več dopuščati, da bi predlogi plana prihajali prepozno in bi jih sprejemali brez pripomb, brez obdelave in vključevanja delavcev.“

Kako je z zbori delavcev kot najbolj neposredno obliko samoupravljanja?

Jože Piletič: „Zbori delovnih ljudi so najboljša oblika samoupravljanja. Na njih pride do neposrednega stika med delavci in med tistim, ki tak zbor vodi. Prav pri nas imamo z zbori delovnih ljudi najboljše in najbolj pozitivne izkušnje. Tu je več vprašani kot na sejah delavskih svetov, delavci bolj dejavno sodelujejo!“

Simo Gogić: „Hkrati pa je le malo delavcem mogoče v razpoložljivem času sodelovati pri razpravi, zato bi se jaz ožrel za javne razprave v manjših skupinah, kjer bi se delavci lahko lažje vključevali v razpravo! Seveda pa s tem ne zanikam zbora delovnih ljudi kot primere oblike za sprejemanje nekaterih odločitev.“

Kako smo normativno urejeni?

Piletič: „Mislim, da smo lahko glede tega zadovoljni s stanjem. Opozoril bi le, da nam manjka še samoupravni akt o nagrajevanju delavcev. Glede na to, da imamo vse samoupravne akte, med njimi tudi pravilnik o kaznovanju in disciplini, bi morali imeti tudi tega. Kdaj bo na-rejen osnutek, pa ne vem!“

Simo Gogić: „Samoupravni akti sami po sebi še ne pomenijo dosti. Določila samoupravnih aktov moramo vpeljati v življenje. Sicer je samoupravni akt samo mrtva črka na papirju!“

Kako smo obveščeni?

Rudi Sever: „Informiranje je eden izmed pogojev za dosledno uresničevanje samoupravljanja. Poskrbeti pa bomo morali, da gradiva, ki so namenjena informiranju samoupravljalcev, ne bodo napisana v „strokov-

njaškem“ jeziku. Vendar samo z izboljševanjem informiranja ne bomo dosegali vsega. Še več: našo pozornost bomo morali posvetiti izobraževanju delegatov. Oboje skupaj pa bo služilo razvoju samoupravljanja. Tako se ne bi smelo dogajati, da bi bilo obveščanje samo nebodigatreba, ki ga zahtevata ustava in zakon o združenem delu, pa ju je zato nujno nekako mimgrede uveljaviti. Informiranje, obveščanje delavcev v združenem delu mora postati sestavni del samoupravljanja v združenem delu. Le tako se lahko nadejamo uspehov.“

Simo Gogić: „Informiranost o resničnem stanju v naših tozdih je pri nas zelo slaba. Res je, veliko govorimo na delavskih svetih in zborih delovnih ljudi, vendar je tam le malo besed posvečenih našim poslovnim rezultatom. Mi bi morali vedno vedeti, kako je posamezen tozid uspešen. Tu pogrešamo več strokovnih informacij. Vse to pa je posledica slabega delovanja samoupravnega sistema pri nas. Za pravočasno informiranost delavcev ne more biti odgovoren le nek center za informiranje, temveč je za celovito informiranost odgovoren sieherni delavec sam, vsi ostali predelavci, vodje oddelkov, izmen, do direktorja TOZD in posameznih sektorjev DSSS. Le tako postavljena odgovornost do informiranja lahko prispeva k temu, da ne bomo informacije privatizirali in jih zapirali v posamezne ozke kroge.“

Naš pogovor se je iztekel. Marsikatero vprašanje smo načeli, marsikatero vrašanja sploh nismo sprožili. Ugotovili smo precej koristnega, marsikaj pa je ostalo še nedorečeno. In prav je tako. Vprašanje samoupravljanja mora ostati „večna“ tema. Vedno znova se je bomo morali lotevati, da bi jo pregledali z vseh zornih kotov, da bi jo resnično čim bolj uspešno upeljali v naše življenje, saj alternative v samoupravljanju ni!

Kurir: kako ocenjujete pogoje gospodarjenja v letu 1978?

Levičnik: gospodarsko poslovanje postaja iz leta v leto bolj zahtevno, odgovorno in težko, saj trenutni pogoji gospodarjenja vedno bolj zaostrejo in obremenjujejo tekoče poslovanje v delovnih organizacijah. Moram takoj poudariti, da smo v Jugoslaviji še vedno v fazi izgrajevanja celovitega sistema družbeno-ekonomskih odnosov v skladu z ustavo in zakonom o združenem delu. To stanje ustvarja na eni strani vrsto težav in problemov, ki jih prinaša nov sistem samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja, na drugi strani pa krepi prisotnost administracije, ki želi s svojimi instrumenti in ukrepi urejevati in določati trenutne pogoje gospodarjenja.

Obvladovanje in usmerjanje poslovanja od ukrepa do ukrepa pa je vsekakor najtežje, saj zahteva veliko stopnjo prilagodljivosti in organiziranosti. Tako smo letos poslovali v pogojih izredno zaostrene politike uvoza tako repromateriala kot opreme, kar nam je povzročalo veliko težav. Tudi politika izvoza ni bila dolgo definirana in opredeljena. Hkrati pa smo skozi vse leto bili pod močnimi pritiski povečanja cen izdelkov naših kooperantov. Omeniti moram tudi vrsto formalnih postopkov za izdajo različnih soglasij oz. dovoljenj, ki so ovirali tekočo proizvodnjo.

Ne nazadnje ne morem mimo administrativnega odredjanja cen osebnih avtomobilov, ki so po poti zaviranja bile delno sproščene šele v drugi polovici letošnjega leta. Vse to in dolga vrsta drugih parcialnih ukrepov, sprejetih med letom, je narekovalo obstoječe pogoje gospodarjenja, ki so bili vse prej kot lahki in ugodni.

Kurir: ali se je po vaši oceni vloga IMV v prostoru Slovenije in Jugoslavije letos okrepila?

Levičnik: mislim, da ne grešim, če rečem, da sta se po-

Z velikimi napori vseh delavcev se vloga in pomen IMV nenehno večata

ložaj in vloga IMV v slovenskem in jugoslovanskem prostoru letos močno okrepila. Znano je, da smo bili v začetku letošnjega leta s posebnim dopolnilom uvrščeni v slovenski srednjeročni plan, kar pomeni, da IMV postaja sestavni del slovenskega industrijskega razvoja. Nedvomno, da je takšna odločitev slovenske skupščine za nas pomembna. Še pomembnejše pa je to, da nas ostali slovenski proizvajalci začenjajo jemati kot pomembnega poslovnega partnerja in vzvoda njihovega nadaljnjega razvoja. Uresničevanje programa IMV narekuje tudi večje potrebe tako izdelkov slovenskih železarn, kot tekstilne, gumarske in druge proizvodnje.

Aktivno smo delovali tudi v različnih republiških institucijah in organih, ker smo se s svojimi stališči vključevali v izgrajevanje družbeno-ekonomskega sistema in razreševanje vrste vprašanj tekoče gospodarske politike. Tudi v Jugoslaviji smo svoj položaj okrenili ne samo s tem, da smo utrdili svoje mesto v jugoslovanski avtomobilski industriji, temveč smo veliko naporov vložili v prizadevanja za samoupravno oblikovanje in preoblikovanje zveznih organov, kot so zvezna zbornica, SI-SEOT itd. Stalna prisotnost v zveznih organih ne le da zagotavlja pravočasno prilagajanje IMV danim pogojem in sprejetim ukrepom, temveč prispeva k pravočasnemu vključevanju v oblikovanje in opredeljevanje pogojev, kar nedvomno prispeva k utrjevanju mesta in vloge IMV v jugoslovanskem prostoru.

Kurir: kako se je IMV po vaši oceni prilagodil pogojem gospodarjenja in uresničeval zastavljene plane in programe v letu 1978?

Levičnik: mi smo o poslovanju in gospodarjenju v letošnjem letu večkrat razpravljali in sprejemali ukrepe za njegovo izboljšanje. Posebno poglobljeno smo se lotili ocenjevanja gospodarjenja ob 9-mesečnem poslovanju, ko smo sprejeli konkretne ukrepe za realizacijo plana.

Ko govorimo o poslovanju v letošnjem letu, moramo izhajati

iz naših dogovorov iz začetka letošnjega leta, ko smo določili osnove smeri poslovanja v letu 1978. Te dogovore smo zapisali tudi v plan za letošnje leto. Osnovna usmeritev je bila večja in kvalitetnejša proizvodnja z močno usmeritvijo v izvoz. Že takrat smo vedeli, da je zastav-

definirali smo poslovne odnose z Renault, sprejeli vrsto dogovorov o poslovnem sodelovanju z našimi kooperanti, opravili vrsto razgovorov ter sprejeli konkretne dogovore z bankami in drugimi institucijami, bodisi v republiki ali zvezi. Vse to ima velik pomen za dolgoročni raz-

Letos smo delavci Industrije motornih vozil opravili nekako polovico poti do dokončne uresničitve ciljev, ki smo jih sprejeli s srednjeročnim planom razvoja. Zato je že čas, da se malo podrobneje ozremo na preteklo delo in na podlagi tega napravimo načrt za prihodnost. Novoletna številka našega časopisa je zato bogatejša za intervju z generalnim direktorjem delovne organizacije Industrije motornih vozil Jurijem Levičnikom, ki je sodelavcem „Kurirja“ odgovoril na vrsto vprašanj o našem bodočem razvoju.

ljen plan izredno zahteven, vendar smo ocenili, da ga je z napori delovnega kolektiva ob normalnih pogojih gospodarjenja možno doseči.

Današnje analize in pregledi dosežene proizvodnje kažejo na to, da vsega, kar smo si zastavili, nismo dosegli. Z intenzivnim delom ob izteku leta smo sicer nekoliko popravili, ne pa dosegli zastavljene plane. Vzroki za to so različni, vsekakor pa so tudi prej naštetih pogoji gospodarjenja močno vplivali na poslovanje in gospodarjenje z IMV. Kljub temu, da nismo uspeli uresničiti vseh zastavljenih planov, pa moram poudariti, da so doseženi rezultati glede na vse objektivne in subjektivne težave in probleme vendarle pozitivni, saj so pogoji gospodarjenja, kot sem že rekel, bili izredno zaostreni in so zahtevali velike napore za njihovo obvladovanje in premagovanje.

Hkrati moram oceniti in povedati, da smo kljub težavam in problemom, ki jih je narekovalo tekoče poslovanje, v letošnjem letu vendarle opredelili in definirali mnoga vprašanja, od katerih je odvisen nadaljnji razvoj IMV. Tako smo sestavili in definirali naš razvojni program in ga uvrstili v republiški program,

voj in vzpon IMV. Iz tega zornega kota je leto 1978 za IMV izredno pomembno in uspešno.

Kurir: kaj menite, katere so osrednje šibke točke gospodarskega poslovanja IMV?

Levičnik: o nekaterih slabostih poslovanja IMV sem že govoril. Ko govorimo o slabostih in pomanjkljivostih poslovanja IMV, moramo le—te ločiti na tiste, ki so objektivno povzročene z dosežanim razvojem IMV. Tu gre predvsem za slabosti, ki jih narekuje naša postopna izgradnja in modernizacija proizvodnje, ki čestokrat zahteva določeno prilagajanje, improvizacijo, učenje in podobno. Nadalje moram omeniti neugodno kadrovske sestavo in Dolenjskem, ki objektivno vpliva in poraja vrsto slabosti in pomanjkljivosti. Ne nazadnje je treba še omeniti, da delamo v izrazito zahtevni panogi, ki terja vrsto vsakodnevnega usklajevanja tako s tujimi kot z domačimi partnerji. Mislim, da se moramo vseh teh objektivnih težav in pomanjkljivosti zavedati ter jih pri konkretni aktivnosti upoštevati.

Na drugi strani pa svet vrsta pomanjkljivosti dnevno hromi našo dejavnost zaradi nas samih, naše organiziranosti, zav-

zetosti oz. nezavzetosti, nedejavnosti in podobno. Lahko rečem, da smo premalo naredili za intenzivnejše osvajanje proizvodnje, za spodbujanje inovatorske dejavnosti in sploh za razmah razvojne dejavnosti. Nadalje ocenjujemo, da smo še vedno dokaj neelastični v kadrovski politiki in pri pridobivanju kadrov. Tudi v sami proizvodnji bi morali večjo pozornost posvečati boljši izbiri delovnih sredstev in delovnega časa ter stroškom, izpadom proizvodnje, izostankom in podobno. Vse to so precejšnje rezerve našega poslovanja, ki jih bomo morali v bodoče bolj izrabljati.

Kurir: v letošnjem letu smo ohranili dinamiko izvoza. Ali ste z doseženimi rezultati na področju izvoza zadovoljni?

Levičnik: zastavljeno plansko dinamiko izvoza smo ohranili tudi v letošnjem letu.

Ocenjujem, da imamo vse pogoje za kontinuiran porast izvoza s tem, da se bomo morali na mnogih področjih ustvarjanja tako avtomobilov kot prikolic bolj organizirati in pripraviti. Izredno zahteven izvoz v zahodno Evropo in Skandinavijo zahteva predvsem drugačen odnos v vseh fazah nastajanja izdelka od načrtovanja in konstrukcije do prodaje. Mnogokrat pa se obnašamo vse preveč površno in nedosledno, kar povzroča precejšnje težave na tujih trgih. Kar prehitro se zadovoljimo z obstoječim stanjem, z ugotavljanjem in analiziranjem, brez sprejemanja nujno potrebnih ukrepov za odpravo pomanjkljivosti. Takšnemu ravnanju sledijo reklamacije in nepotrebni stroški, kar gotovo ne prispeva k ugledu, ki smo si ga pridobili.

Naj poudirim, da proizvodnja za izvoz zahteva ne le nenehno spremljanje tehnoloških in ostalih novosti, temveč zahteva tudi nenehno ustvarjalno delo za izboljševanje in dopolnjevanje obstoječega programa. Menim, da imamo za to vse pogoje, kar potrjujejo tudi letošnji rezultati, vendar spoznati moramo, da izvoz ni hoby, temveč ekonomska nuja, povezana z nadaljnjo eksistenco in razvojem IMV.

Kurir: IMV je tudi letos precej investiral v nove objekte in tehnologijo. Ali mislite, da je dinamika investiranja oz. boljše rečeno usposabljanja velikoserijske proizvodnje zadovoljiva?

Levičnik: da, tudi letos smo se v IMV odločili, da nadaljujemo z intenzivnim delom za modernizacijo in povečanje proizvodnje, kar narekuje dinamiko in intenzivnost investicijske dejavnosti.

Nenehno povečevanje proizvodnje zahteva tudi stalno ustvarjanje pogojev za sodobno in moderno proizvodnjo. Zato investicijska dejavnost ni sama sebi namen, ampak je pogojena z našo usmeritvijo po večji, kvalitetnejši in velikoserijski proizvodnji tako osebnih avtomobilov, kot dostavnih vozil in prikolic.

Sledeč tem usmeritvam smo letos začeli z modernizacijo in s posodabljanjem pogojev dela v več TOZD. Tako smo začeli z izgradnjo nove tovarne v Belem Manastiru in Suhorju. Modernizirali in posodobili smo vrsto proizveden in posameznih proizvodnih linij v Novem mestu. Intenzivno se pripravljamo tudi na izgradnjo tovarne v Adlešičih ter na uresničitev ostalih nalog iz srednjeročnega programa.

Z dinamiko investicij nisem osebno nikoli zadovoljen, saj vsako zaostajanje ali zamujanje pomeni tudi manjšo proizvodnjo in nedoseganje zastavljenega plana. Mnoga investicijska dela bi morali opraviti že včeraj, če bi hoteli danes delati in proizvajati v lažjih in ugodnejših pogojih.

Zato bo potrebno v obdobju, v katerega stopamo, vložiti maksimalne napore za uresničitev naših programov, kajti brez teh naložb si ne morem predstavljati sodobne in moderne proizvodnje tako avtomobilov kot prikolic.

Kurir: razen intenzivnega dela na področju proizvodnje in realizacije plana smo v letošnjem letu veliko naredili za nadaljnje izpopolnjevanje samoupravne organiziranosti in prilagajanje interne zakonodaje zakonu o združenem delu. Kako

ocenjujete samoupravno prilagojenost IMV zakonu o združenem delu?

Levičnik: ko govorimo o doseženi stopnji samoupravne razvosti oziroma organiziranosti, moram poudariti, da si v IMV nikoli nismo delali iluzij, da je možno z nekaj organizacijskimi spremembami uresničiti določila zakona o združenem delu. Zakon o združenem delu smo sprejeli kot smer, kot program naše trajne in kontinuirane aktivnosti za oblikovanje odnosov na teh osnovah. Zato bi bilo napačno ocenjevati stopnjo uresničevanja zakona le preko števila sprejetih samoupravnih aktov, čeprav je tudi to pomembno. Mi smo letos sprejeli nekaj pomembnih dogovorov, opredeljenih v raznih aktih. Omenim naj le plan, statute, različne pravilnike in podobno, kar vse prispeva k boljšim in čistejšim odnosom znotraj DO.

Vse to je pomembnejše to, kako smo organizirani in pripravljeni za dejansko zaživetje v teh aktih opredeljenih odnosov. Mi imamo že nekaj primerov, da kljub sprejetim dogovorom želimo delati po starem ali pa uveljavljati nekakšne nove odnose, ki niso v skladu z dogovorjenimi in sprejetimi. To pomeni, da formalna prilagoditev določilom zakona še ne pomeni uresničevanja zakona o združenem delu. Zato bo potrebno vložiti še veliko napora, predvsem družbenopolitičnih organizacij v dosledno oblikovanje TOZD, v njihovo povezovanje in združevanje ter oblikovanje skupnih pravil v skladu z zakonom o združenem delu. Posebno veliko delo nas čaka na področju izgrajevanja sistema delitve OD.

Mislim, da smo dosežaj oblikovali solidne temelje in osnove, na katerih lahko gradimo močno in trdno samoupravno zgradbo IMV.

Kurir: kaj menite, ali se družbeni standard v IMV razvija v skladu z gospodarskim razvojem?

Levičnik: skladnemu gospodarskemu razvoju in doseganju planov naj bi sledil tudi razvoj tako imenovanega internega družbenega standarda, kot je stanovanjska izgradnja, razne oblike rekreacije in oddiha, družbena prehrana ter druge oblike socialne in humanitarne dejavnosti.

Tudi letos smo izpopolnjevali in izgrajevali posamezne oblike družbenega standarda. Tako smo začeli s stanovanjsko grad-

njo na Žibertovem hribu, podelili tudi prve kredite za individualno stanovanjsko gradnjo v TOZD in DSSS v Novem mestu, izboljševali družbeno prehrano, aktivnejše in uspešnje zastavili reševanje vprašanj počitka in aktivne rekreacije, poživilo kulturo dejavnosti in itd. Vse to pomeni določen napredek, čeprav z obstoječim stanjem še nismo povsem zadovoljni. Zato bo potrebno v bodoče tudi ta vprašanja reševati hitreje in skladnje s celotnim gospodarskim razvojem IMV.

To, da nekatere delovne organizacije tudi v Novem mestu odvajajo večja sredstva družbenemu standardu, še ne pomeni, da v IMV ni posluha in razumevanja. Čestokrat odvajamo celo več, vendar se zaradi pomanjkljive organiziranosti služb izven delovne organizacije naši programi ne uresničujejo v željenem obsegu. Tako smo nekaj let čakali na gradbeno dovoljenje za stanovanjsko gradnjo, kljub temu, da smo v vsem tem času izločevali precejšnja sredstva za potrebe stanovanjske gradnje. Prepričan sem, da bomo z realizacijo našega srednjeročnega programa uresničili tudi vse zastavljene programe na področju družbenega standarda, kar bo vsekakor prispevalo k ustvarjanju boljših pogojev življenja in dela naših delavcev.

Kurir: čeprav ste že pri dosežanih odgovorih opredelili osnovne usmeritve za naše delo v letu 1979 vas prosimo, da čisto na kratko odgovorite še na vprašanje: kaj pričakujete od leta 1979?

Levičnik: ponoviti moram tisto, kar sem že povedal in sicer, da bomo tudi v letu 1979 poslovali v izredno zaostrenih pogojih, kar bo od vseh nas zahtevalo nadaljnje napore za obvladovanje in premagovanje težav tekočega gospodarjenja. Vendar moram poudariti, da smo v letošnjem letu ustvarili pogoje za povečevanje proizvodnje in realizacijo v letu 1979 planirane proizvodnje srednjeročnega programa.

Ustvarjeni pogoji dejansko omogočajo naglo povečanje proizvodnje in s tem hitro rast dohodka in sredstev za osebne dohodke ter vseh ostalih sredstev, ki jih namenjamo za zadovoljevanje splošnih skupnih potreb naših delavcev.

Prepričan sem, da bomo tudi ob izteku prihodnjega leta lahko ugotovili, da smo močnejši, enotnejši, sposobnejši in bolj organizirani za prevzemanje še bolj odgovornih in zahtevnih nalog.

Kje smo bili letos uspešni

Informativni center naše delovne organizacije je 8. decembra prosil direktorje vseh temeljnih organizacij v IMV, da bi za današnjo številko KURIRJA odgovorili na naslednje vprašanje:

„Kaj ste po vaši oceni v letu 1978 v vaši temeljni organizaciji združenega dela uspešno razreševali in kje ste bili po vašem mnenju neuspešni ali manj uspešni?“

Odgovori so zanimivi in različni; marsikaj je v njih enotnega ali zelo podobnega, skupna ocena vseh seštetih uspehov, napredka in tudi zaostajanja pa nam daje kar točen prerez trenutnega stanja naših odnosov, razmer in načrtov. Kar sam po sebi se ob tem ponuja še sklep: iz vseh odgovorov se kažejo hkrati naloge, ki so pred nami v letu 1979.

TOZD Tehnoservis: prispevali k razvoju

Z izgradnjo tovarne rastejo tudi naloge in odgovornosti vsakega člana DO. To je bilo pri delovnih nalogah tudi vodilo zaposlenih v TOZD Tehnoservis v letu, katerega zaključujemo.

Čeprav TOZD Tehnoservis nudi samo usluge drugim, predvsem proizvodnim TOZD, se zavedamo, da s solidnimi uslugami prispevamo k povečanju števila proizvodov in doseganju zastavljenih nalog.

Pri izvrševanju nalog so nastopile različne težave, katerih vzrok je bila nezadostna opremljenost oddelkov, zaradi česar smo morali iskati pomoč pri drugih organizacijah, da se doseže neoviran potek proizvodnje.

Razen osnovnih nalog vzdrževanja, prevoza potnikov in materiala, izdelave orodij in oskrbe z energijami pa se je TOZD Tehnoservis uspešno vključila v izgradnjo tovarne in v montažo novih proizvodnih linij.

Tudi v področje samoupravljanja smo se uspešno vključevali tako pri sprejemanju kakor tudi uveljavljanju samoupravnih aktov v vsakdanje življenje.

Zborov delovnih ljudi se je večina zaposlenih v TOZD vedno udeležila, pa tudi pri sprejemanju pravilnikov in samoupravnih sporazumov je bilo le malo tistih, ki ne bi soglašali s predlaganimi akti.

V celoti ocenjujemo delo TOZD Tehnoservis uspešno, čeprav se zavedamo, da nas čakajo še večje naloge in da bomo morali vložiti še več truda pri nadaljnjem delu.

Ing. STANISLAV TOMC

V tozdu Tovarna avtomobilov

Ocena dela ob koncu tega leta sloni na rezultatih poslovanja 9-mesečnega obračuna, iz katerega je razvidno, da nismo uspešno dosegali planske naloge.

Gospodarski načrt smo sprejeli s skoraj enoletno zamudo. Kljub vsem težavam, ki smo jih imeli v letošnjem letu, smo povečali fizični obseg proizvodnje R4 in sicer pribl. za 15%. Za celotno obdobje je značilno pomanjkanje reprodukcijskega materiala in sestavnih delov iz uvoza zaradi nerešenih sistemskih ukrepov in uvedbe blagovnih kontingentov. Proizvodnja se skozi vse leto ni mogla razviti tako kot bi bilo treba: niti en teden nismo normalno delali.

Pri gospodarskih vozilih smo ostali približno pri istih količinah kot smo jih naredili v letu 1977. Glede na zaloge, ki smo jih imeli 1. januarja, smo v začetku delali samo eno izmeno. V maju in juniju smo formirali dvoizmensko delo in počasi dvigali proizvodnjo. Tudi to proizvodnjo je spremljalo

Leto, ki se naglo izteka, je bilo leto kongresov vseh družbeno političnih organizacij. Na njih je bilo sklenjeno, da moramo v bodočnosti več delati, pa manj govoriti, kako je treba delati!

konstantno pomanjkanje reprodukcijskega materiala predvsem iz domače nabave, pa tudi domače proizvodnje.

Izvoz delov v Francijo je potekal po planu.

V tovarni avtomobilov smo v letošnjem letu delali za povečanje kapacitet in modernizacijo proizvodnje. Tako smo novembra že uvedli tekoče trakove na montaži R4, v karoseriji R4 pa gredo dela tudi k koncu. Največja pridobitev za kvaliteto dela so na novo upeljane naprave na adjustaži. Prav tako pospešeno delamo na avtomatizaciji transporta v težki presernici in povečujemo kapacitete z vgrajevanjem novih stiskalnic. V pripravi je razširitev in modernizacija lakirnice karoserij. Z avtomatizacijo in modernizacijo se je dvignila kvaliteta dela, s katero pa še vedno ne moremo biti zadovoljni. Proizvajamo izdelke za zahtevnega jugoslovanskega kupca in še bolj zahtevne kupce v Franciji, kamor smo začeli izvažati avtomobile R4.

Na področju samoupravljanja smo naredili velik napredek, saj smo uspešno sprejeli vse samoupravne akte. Velika naloga nas čaka še pri urejevanju in sprejemanju pravilnika o nagrajevanju.

V prihodnjem letu moramo močno izboljšati tehnološko disciplino in disciplino dela nasploh. Odnos do materiala se mora izboljšati, saj so še zmeraj pojavi povzročanja škod na materialu in izdelkih. Izboljšati moramo notranji transport in skladiščenje materiala.

V letu 1979 nas čakajo še mnogo večje naloge. Tehnološko moramo dokončati proizvodno halo tovarne avtomobilov in izpolniti gospodarski načrt, ki predvideva skoraj za 100% povečanje proizvodnje. Za to nalogo bomo morali vključiti vse sile v TOZD tovarni avtomobilov kakor tudi skupne službe, TOZD Commerce in ostale.

Ing. BOŽO KOČEVAR

Črnomelj: težko čakamo na prostore

Za poslovno leto, ki ga zaključujemo, lahko trdimo, da smo kljub raznim težavam, ki so nam onemogočale še boljše delo v izvrševanju planov, vložili vse sile za uresničitev zastavljenih načrtov.

Ogromne težave smo imeli v I. polletju s pripravo desk za proizvodnjo, ker v tem času nismo dobivali hlodovine in smo jo morali voziti tudi do 350 km daleč, kar pa je povzročilo precej stroškov. Položaj se je nekoliko izboljšal, žal pa je še vedno vprašanje redne in zadostne oskrbe, ki bi omogočila redno proizvodnjo vsem TOZD, ki sodelujejo v prikoličarskem programu.

V drugi polovici leta, ko smo pričeli delati za novo sezono 1978/79, so bile velike težave pri osvajanju novih modelov prikolic, za kar ni bilo pravočasno izdelanih načrtov, občasno pa je manjkalo tudi raznih materialov.

Proizvodnja lesenih elementov za prikolice pri vedno večjem sortimentu in uporabi različnih materialov zahteva od nas vedno več strokovnega dela. S prenosom dela tehnološke

dejavnosti in operativne priprave pa se povečuje tudi delo teh služb. Ker je do nedavnega bilo malo šolanih strokovnih kadrov, ki bi lahko vsa ta dela opravljali, smo zelo resno in smelo šli v štipendiranje in usposabljanje kadrov.

V tekočem letu smo bili zelo aktivni tudi v uresničevanju zakona o združenem delu. Med

letom smo sprejeli celo vrsto samoupravnih aktov: statute, sporazume, pravilnike in dogovore ter odprli svoj lastni ziro račun. Močno smo se organizirali tudi v reševanju stanovanjskih problemov zaposlenih z nakupom družbenih stanovanj in dajanjem posojil za individualno gradnjo.

Ob vseh teh pozitivnih premikih pa moramo ugotoviti, da imamo zelo drago proizvodnjo, ki požira že tako zelo majhno akumulacijo. Proizvodni prostori so raztrošeni na več mestih, kar onemogoča optimalno koriščenje proizvodnih kapacitet, zahteva veliko medobratnega transporta, dvojnost raznih delovnih mest, predvsem vodenja proizvodnje, končno pa nam medobratni prevozi povzročajo nenormalen izmet.

Zato člani delovnega kolektiva naše TOZD pričakujemo, da bo v prihodnjem letu dograjena nova tovarna, katero že nestrpno pričakujemo. To nam bo omogočilo boljše pogoje dela, večjo produktivnost, večjo zmogljivost in manj stroškov. Končno je tudi program razvoja DO IMV za razdobje 1976-1980, ki smo ga letos sprejeli, to gradnjo predvidel v realizaciji prve faze proizvodnega programa IMV.

ALOJZ LATERNER

Šmarjeta: korak naprej

Na področju samoupravljanja smo nedvomno naredili korak naprej, zlasti v prilagajanju samoupravnih splošnih aktov zakonu o združenem delu oziroma pri nadaljnjem uveljavljanju samoupravnih odnosov v združenem delu.

Glede izpolnjevanja proizvodnih nalog pa lahko govorimo le o relativni uspešnosti. Več ali manj preko vsega leta, zlasti pa sedaj ob zaključku, nas pesti pomanjkanje reprodukcijskega materiala in delov, zaradi česar nismo mogli izpolniti planskih nalog in obveznosti nasproti tovarni prikolic Novo mesto in Brežice.

Enaka ugotovitev velja tudi za novo začasno dejavnost: montažo servisne opreme, ki je prav tako odvisna od uvoznega materiala oziroma delov.

Ing. LEOPOLD REBERNIK

Tozd Tovarna prikolic: povečali proizvodnjo

Za tovarno prikolic je bilo leto 1978 še posebej pomembno glede samoupravne organiziranosti. Z novim letom smo začeli poslovati kot temeljna organizacija združenega dela. S tem v zvezi je začel delovati novi delavski svet, odbor za medsebojna razmerja delavcev in v drugem polletju tudi disciplinska komisija. Poleg tega smo na zborih delavcev obravnavali razne naloge, ki zadevajo Tovarno prikolic.

Sprejeli smo nalogo, da v prvi polovici leta čimbolj povečamo proizvodnjo. Tako smo v enajstih mesecih sestavili 12054 prikolic. To je za 1228 prikolic odnosno za 11,3 % več kot v enakem obdobju lani. Povečanje je bilo doseženo v glavnem v prvi polovici leta. Tudi poprečna mesečna nedovršena proizvodnja v prvih šestih mesecih je bila sorazmerno nizka, saj je znašala okrog 200 prikolic. V prvih šestih mesecih smo na mesec sestavili povprečno 1290 prikolic. V drugem polletju se je zmanjšala poprečna mesečna proizvodnja na 900 prikolic, zaradi uvajanja novih modelov in izdelave vzorčnih prikolic, kar je še posebej opazno v septembru, oktobru in novembru. V tem obdobju je tudi nedovršena proizvodnja narastla na preko 1000 kom. predvsem zaradi težav pri uvozu in nabavi delov za prikolice z domačega

tržišča. Kljub omenjenim težavam so v tovarni prikolic podzveti ukrepi, da se proizvodnja do konca leta čimbolj poveča in da se zmanjša število nedovršenih prikolic na najmanjšo možno količino.

Posebno pozornost smo posvetili tudi delovni disciplini in biljšemu gospodarjenju z materialom. Seveda so na tem področju še velike notranje rezerve.

Kljub omenjenim težavam bo v tem letu število sestavljenih in predanih prikolic večje kot v predhodnem letu.

Ing. BRANKO DOŠLER

Mirna: čimprej nagrajevanje po delu

Letošnje leto smo posvetili predvsem izpolnjevanju določil zakona o združenem delu. Konkretno smo delovali na oblikovanju, dopolnjevanju in spreje manj samoupravnih aktov. Čeprav je bilo v poletnih mesecih bolj zatišje, pa je bilo to delo v jesenskem času toliko bolj razgibano.

Letos smo napravili precejšen premik, da bi izboljšali gospodarjenje TOZD. Težili smo za tem, da smo pri predelavi čim manj materialov izločali v odpadke; tako nam je uspelo prihraniti precejšnje količine materialov.

Glede kvalifikacijske strukture v tozdu moramo še naprej posvečati posebno pozornost vzgoji ustreznega strokovnega kadra, omogočati delavcem študij ob delu ter razvijati politiko kadrovskih štipendij.

Delitev dohodka po rezultatih dela je pglavitna naloga, ki jo moramo čimprej rešiti. Druga bistvena naloga v tem okviru je nagrajevanje po delu, kar določa tudi zakon, vendar glede tega do sedaj pri nas ni še nič urejenega. Zlasti je tu prizadet režijski kader, proizvodni delavci so tako vezani na normative. To se mora rešiti, ker nas bodo sicer strokovni delavci zapuščali in odhajali v organizacije, ki imajo to obliko nagrajevanja že upeljano.

Mislim, da bi morala biti v naslednjem letu naša osnovna naloga povečati efekte gospodarjenja. Ustanoviti moramo zaokrožene tehnološke celote v tozdih in urediti samoupravne odnose na vseh nivojih DO.

Ing. MAKS KURENT

Kje smo bili uspešni, kje smo zaostajali?

Tozd Commerce: odločno se zavzemamo za spoštovanje dolžnosti

Delavci TOZD Commerce ocenjujemo, da smo v letu 1978 uspešno delali. Na poslovnih sestankih, razširjenih razpravah družbenopolitičnih organizacij in pogostnih zborih delavcev smo sproti obravnavali dosežene rezultate dela in se dogovarjali, kaj in kako moramo delati, da bomo kos postavljenim nalogam. Smatramo, da sta dobra obveščenost in osveščenost delavcev naše skoraj 300-članske TOZD največ doprinesli k temu, da se je delo odvijalo brez večjih težav. V delovni

vnemni, ko smo dostikrat zamenjali izreči pohvalo dobrim in najboljšim delavcem, smo se sicer morali včasih za trenutek ustaviti ob delomrznežih, lenutih in intrigantih, vendar je takšnih vse manj v našem kolektivu. Vse bolj odločni smo preprečiti škodljivcem njihovo šopirjenje in škodljivo delovanje. Prisilili jih bomo, da v zakonih in samoupravnih aktih čitajo tudi o dolžnostih delavcev v združenem delu, ne pa kot doslej, da so poznali le svoje pravice.

Zadovoljni smo torej z vsem, kar zadeva neposredno delo s sodelavci in operativne aktivnosti pri prodaji in poprodajni dejavnosti. Moramo reči, da smo bili enotni, da smo složno poprijeli in da nas niso mogli zavreti tisti, ki so vlekli na nasprotno stran. Ti so ravno tako v manjšini kot tisti, ki se pri delu radi oklepajo zastarelih in preživelih šablon. Vse več je takšnih, ki spoznavajo in priznavajo svojo zmotno in ki spreminjajo svoje delovne navede ter postajajo koristni člani naše družbe.

se, da „v slogi je moč“ in s tem geslom bomo stopili v naslednjo etapo ustvarjanja programa srednjeročnega razvoja delovne organizacije IMV.

ANTON ŠEPEC

Šentjernejski: uspešni pri uvajanju novih tipov prikolic

V letu 1978 smo v naši TOZD sprejeli srednjeročni program DO IMV, v katerem je tudi razvoj naše TOZD. Sprejeli smo tudi vse samoupravne akte do roka, katerega predpisuje zakon o združenem delu. Srednjeročni program in vsi samoupravni akti so bili sprejeti z zelo veliko večino.

Na področju proizvodnje smo bili uspešni pri uvajanju novih tipov prikolic. Za našo TOZD se je v sezoni 78/79 spremenila proizvodnja, tako da je bilo treba mnogo prizadevanja vseh kadrov in proizvodnih delavcev, da smo pravočasno izdelali vse priprave in s tem pravočasno zagotovili sestavne dele za prikolice.

Manj uspešni pa smo bili v tem, da nismo kljub prizadevanju izdelali več delov za prikolice. Uspeh dela ni bil zadovoljiv zaradi objektivnih razlogov, kot so: nepravočasno izdelana dokumentacija, materialna problematika, k temu pa so pripomogli tudi drugi razlogi v TOZD: nepravilno interno planiranje, ozka grla posameznih delovnih področij in zelo velika prostorska stiska.

JOŽE GABRIČ, direktor TOZD Podgorje

Beli Manastir: bilo je poteškoča ali smo uspeli izvršiti plan

Nakon dosta uspešno završene poslovne 1977. godine i finansijskih pokazatelja u našem OOUR je za velikim ambicijama i željama prihvatit plan i program proizvodnje za tekuću 1978. godinu koji je bio dosta veći nego 1977. godine. Ujedno sa izvršenjem datog plana i programa proizvodnje nije izostala i mobilnost svih radnika u OOUR. Donešeni su zaključci za bolji rad, ponašanje i odgovornost svih zaposlenih, zaključci su aktivirani od OOSK, preko organa upravljanja i zbora radnika. Izvršenja tih zaključaka analizirana su u par navrata sa učinkom plana i programa proizvodnje i finansijskim pokazateljima. Tu moramo konstatirati da se nismo svi aktivirali u onoj mjeri, koliko zahtjevaju naši radni zadaci i poslovi i da na tom planu možemo mnogo više učiniti sami sebi nego što smo dali.

Kot izvršavanja plana i programa proizvodnje bilo je dosta poteškoča, pored skučenosti radnog prostora, pomanjkanja sredstava rada, nehigijenskih – sanitarnih i ostalih uvjeta rada, za kvantitativno i kvalitetno izvršavanje plana proizvodnje. Bilo je mnogo problema oko zbezbedjenja sinhronizovane

dobave materijala za automobilsku proizvodnju.

Veoma mnogo poteškoča ovaj OOUR je imao kod prilagodjavanja proizvodnje i kvalitete izrade sjedišta za izvoz iz razloga, što nismo u sadašnjoj situaciji osposobljeni sa dovoljnim brojem strojeva, da bi osigurali traženi kvalitet. Dali smo od sebe dosta u našim mogućnostima da obezbedimo traženi kvalitet, dok ne krene proizvodnja u novoj hali, čija je izgradnja u toku.

Sadašnji pokazatelj pokazuju da smo povećali fizički obim proizvodnje svih automobilskih dijelova u odnosu na 1977. godinu. Proizvodnja servisne opreme je umanjena u odnosu na 1977. godinu iz razloga, što smo imali dosta poslova i usluga za potrebe drugih OOUR u sastavu RO IMV.

Jedan od izuzetnih velikih uspjeha RO i OOUR je nova investicija u našem OOUR, gde se radi hala cca 10.000 m² površine zajedno sa aneksom, koju su radnici ovoga OOUR dosta dugo čekali. Ova je izgradnja proistekla iz razvojnog programa RO IMV Novo mesto, njene dugogodišnje razvojne politike i osvajanja i proširenja proizvodnje, kako bi sa povećanom proizvodnjom i kvalitetom proizvoda zajedno sa ostalim OOUR izpunila RO IMV svoj dio obaveza u razvoju automobilske industrije u SRS i SFRJ.

JOVO STUPAR

Priznati pa moramo, da smo letos pre malo naredili za pridobivanje novih kadrov, za organiziranje in vtekanje nujnih novih dejavnosti, za specializacijo dela, izboljšanje delovnih pogojev ter za povečanje števila prodajnih in servisnih mest. Lažje in bolj uspešno bi delovali, če bi bili razrešili katerega izmed opisanih pogojev. To spoznanje nas mora spremljati in opominjati na vsakem koraku.

Prihodnje leto nas čakajo nove, težje in obsežnejše naloge. Enotno in silovito bomo zagrabili za delo. Poznamo se in vemo, kaj zmoremo. Zavedamo

ZIF Ljubljana: skok za 41% odst.

Kljub težavam, ki so prisotne v poslovanju v zunanji trgovini pri uvozu blaga ugotovljamo, da smo vendarle uspešno poslovali pri uvozu in prodaji vozil iz konsignacije. Primerjava z letom 1977 kaže porast prodaje teh vozil v letu 1978 za 41%. Nekoliko manj uspešni smo bili pri uvozu rezervnih delov in repro-materiala, predvsem zaradi znanih razlogov (restriktivni ukrepi uvoza blaga).

Manj uspešni smo bili tudi pri uresničevanju zakona o združenem delu in zakona o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti.

FRANC PETRIČ, TOZD ZIF Ljubljana

